

Sygn. akt IXW 3085/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – sekr. sąd. Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 30/10/2017r., 20/11/2017r., 19/12/2017r. sprawy

I. K. (1)

c. H. i K. z domu S.

ur. (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 15 grudnia 2016 roku około godziny 6:55 w miejscowości D. na ul. (...), kierując samochodem marki O. (...) o nr rej (...), nie ustąpiła pierwszeństwa osobie pieszej znajdującej się na oznakowanym przejściu dla pieszych, która przechodziła z lewej strony dla jej kierunku jazdy oraz nie ustąpiła pierwszeństwa osobie pieszej wchodzącej na przejście dla pieszych z prawej strony dla kierunku jazdy, w wyniku czego doprowadziła do jej potrącenia, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 pkt. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. **Uniewinnia** obwinioną **I. K. (1)** od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 26 pkt. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym;

II. Koszty postępowania w części uniewinniającej wyroku przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komendant Komisariatu Policji w D. wystąpił z wnioskiem o ukaranie I. K. (1) po tym , jak w sprawie IXW 753/17 zapadł prawomocny wyrok uniewinniający obwinioną J. N. (1) od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 86§1kw w zw. z art. 14 pkt.1lit. a Ustawy prawo o ruchu drogowym tj. tego , że w dniu 15 grudnia 2016 roku około godziny 6:55 w miejscowości D. na ul. (...) .jako osoba piesza wtargnęła na przejście dla pieszych bezpośrednio przed jadący pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

I. K. (1) została obwiniona o , to , że w dniu 15 grudnia 2016 roku około godziny 6:55 w miejscowości D. na ul. (...), kierując samochodem marki O. (...) o nr rej (...), nie ustąpiła pierwszeństwa osobie pieszej znajdującej się

na oznakowanym przejściu dla pieszych, która przechodziła z lewej strony dla jej kierunku jazdy oraz nie ustąpiła pierwszeństwa osobie pieszej wchodzącej na przejście dla pieszych z prawej strony dla kierunku jazdy, w wyniku czego doprowadziła do jej potrącenia, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. o popełnienie wykroczenia z art.86§1kw w zw. z art. 26 pkt.1 ustawy prawo o ruchu drogowym.

Z dokonanych w sprawie ustaleń wynika , że w dniu 15.12.2016r. w miejscowości D. na drodze jednojezdniowej ,dwukierunkowej panowały trudne warunki atmosferyczne i drogowe .Był to zakręt ze spadkiem w terenie zabudowanym , gdzie nawierzchnia asfaltowa jezdni była mokra. Panowało duże natężenie ruchu. Dopuszczalna prędkość na tym odcinku wynosiła 40km/h. Droga była oświetlona latarniami ulicznymi oraz dodatkową lampą usytuowaną nad przejściem dla pieszych. Obsługujący zdarzenie funkcjonariusze Policji K. W. (1) i M. O. (1) na miejscu po rozpytaniu obwinionej i pieszej J. N. (1) , ustalili sprawcę zdarzenia, uznając , że piesza J. N. (1) na ul. (...) w D. wtargnęła na przejście dla pieszych pod nadjeżdżający pojazd m-ki O. (...) o nr rej (...) , jadący z kierunku ul. (...) w kierunku ul. (...) ,tj. od strony D. w kierunku O., doprowadzając do zdarzenia drogowego. Funkcjonariusze Policji sporządzili odręczny szkic , jak na k.2 akt , podczas wypełniania karty zdarzenia drogowego . Przeprowadzili oględziny pojazdu m-ki O. (...) koloru (...) nr rej. (...) oraz oględziny miejsca zdarzenia drogowego . Dokonywali pomiarów na miejsca zdarzenia i na tej podstawie sporządzili szkic sytuacyjny. Przebadali obwinioną i pieszą J. N. urządzeniem A. I. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu . W obydwu przypadkach wynik pomiaru był zerowy. Wykonali dokumentacją zdjęciową

(d. notatka urzędowa k.4-4v, karta zdarzenia drogowego k.2-2v, protokół oględzin pojazdu k.5-8, szkic sytuacyjny k.9 ,protokoły badania stanu trzeźwości k.10,11,, protokół oględzin miejsca wypadku drogowego k.12-14, kserokopie zdjęć k.20-29)

W związku z tym , że w sprawie IXW 753/17 zapadł prawomocny wyrok uniewinniający obwinioną J. N. (1) od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 86§1kw w zw. z art. 14 pkt.1lit. a Ustawy prawo o ruchu drogowym, wniosek o ukaranie został skierowany przeciwko I. K. (1) , kierującej pojazdem m-ki O. (...) o nr rej. (...).

Obwiniona I. K. (1) przesłuchana na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia .Podą , że w dniu zdarzenia około godziny 7:00 w drodze do pracy przejeżdżała ul. (...) w D.. Jechała wolno w kolumnie pojazdów. Gdy znajdowała się w połowie przejścia dla pieszych usłyszała z boku pojazdu uderzenie, więc zatrzymała się zobaczyć co się stało. Na jezdni przy krawężniku leżała osoba piesza , której udzieliła pomocy i wezwała pogotowie. W wyniku zdarzenia uległ uszkodzeniu pojazd obwinionej w postaci wyrwanego prawego lusterka i otarcia błotnika pojazdu. Obwiniona nie hamowała, w chwili kontaktu z pieszą , pojazd zatrzymał się na środku przejścia dla pieszych. Nie widziała pieszej , lecz domyśla się , że piesza weszła krok czy dwa ze strony prawej na lewą . Momentu wchodzenia pieszej nie widziała. Nie widziała również by pojazd jadący z przeciwnego kierunku zatrzymał się przed przejściem dla pieszych . Potwierdziła , że warunki drogowe były trudne: było mokro i ślisko. (d. wyjaśniania obwinionej k.60v)

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie sposób wykluczyć wersji nie przyznającej się do winy obwinionej. I. K. , że to nie jej manewr spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i nie skutkiem jej zachowania , jako uczestnika ruchu ,doszło do potrącenia pieszej J. N. oraz co do innej nieustalonej pieszej , której zgodnie z zarzutem miała także nie ustąpić pierwszeństwa i spowodować zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. . Za wersją obwinionej przemawiają zeznania funkcjonariuszy Policji K. W. i M. O. oraz A. K. , po części niespójne zeznania pokrzywdzonej J. N. , jak ustalenia zawarte w opinii biegłego sądowego W. R..

Przesłuchana w sprawie piesza J. N. (1) zeznała, że dochodziła do przejścia dla pieszych , gdy samochód z przeciwnego kierunku tj. od strony D. do O. zatrzymał się , bo z drugiej strony miała przechodzić jakaś kobieta. W toku dalszych zeznań podała , że nie widziała tej innej pieszej , by przechodziła. Zeznała , że nie wie jak to się stało , że nie wchodząc na przejście została zahaczona przez samochód obwinionej , po czym obróciła się o 180stopni i przewróciła na chodnik. Twierdziła , że za nim nastąpiło w/w zdarzenie stała około 15-20cm od ulicy, przodem do przejścia dla pieszych, z głową lekko odchyłona w lewą stronę . Podała , że została uderzona lusterkiem w lewy łokieć wówczas ją obróciło i

upadła na prawą stronę na chodnik. Zeznała , że została uderzona lusterkiem w trakcie dochodzenia do przejścia dla pieszych, tj. z odległości około 15 cm od jezdni.

(d. zeznania świadka J. N. k.61-61v,13-14, 39-39v)

Okoliczności przedstawione przez świadka na rozprawie , w tym , że nie weszła na przejście dla pieszych , tylko znajdowała się na chodniku około 15cm od ulicy , gdy została potrącona , w ocenie Sądu są wątpliwe. Obsługujący zdarzenie funkcjonariusze Policji K. W. (1) i M. O. (1) ustalili , że piesza zamierzała przejść przez przejście dla pieszych od strony prawej na lewą dla kierującej pojazdem m-ki O... Uszkodzenia na pojeździe wskazywały , że piesza wtargnęła na przejście dla pieszych, przed nadjeżdżający pojazd, nie udało się ustalić czy wykonała krok czy dwa. Świadczyć miały o tym uszkodzenia pojazdu usytuowane według świadka z boku na narożniku ,na błotniku prawym przednim i obudowie lusterka prawego zewnętrznego. Nie były to uszkodzenia czołowe na pokrywie silnika. Nie było też śladów wskazujących na to ,by obwiniona wjechała na chodnik . Z relacji świadka K. W. (1) wynika , że piesza po przewiezieniu do szpitala tłumaczyła , że widząc pojazd , który zatrzymał się z przeciwnej strony przed przejściem dla pieszych, wtargnęła ma przejście ,nie widząc pojazdu kierowanego przez obwinioną, który nie zatrzymał się . Świadek ten zaprzeczył, by w zaistniałych okolicznościach była mowa o innej osobie pieszej , która miałaby przechodzić z lewej strony na prawą, patrząc na kierunek jazdy pojazdu obwinionej oraz by nie ustąpiono jej pierwszeństwa..

Wykonujący szkic miejsca zdarzenia i oględziny pojazdu oraz miejsca zdarzenia świadek M. O. potwierdził te okoliczności , dodając , że piesza J. N. , rozpytana na terenie szpitala przyznała , że weszła na przejście .Świadek ten również nie potwierdził by inna osoba piesza przechodziła z lewej strony na prawą tego samego przejścia dla pieszych. , po zatrzymaniu przed nim pojazdu z przeciwnej strony. Zeznał , że podczas kontaktu pojazdu obwinionej z pieszą J. N. nastąpiło otarcie błotnika z brudu , ,jak i urwanie lusterka.

(d. zeznania świadków K. W. k.62-62v, 31,M. O. k.62v-63,31)

W ocenie Sądu z relacji w/w świadków nie wynika by obwiniona swoim zachowaniem doprowadziła do potrącenia pieszej J. N.. Piesza nie była pewna czy weszła na przejście czy nie , ewentualnie , w którym momencie. Podczas gdy z relacji funkcjonariuszy wynika , że w ich obecności ,na terenie szpitala ,J. N. (1) potwierdziła , że w momencie , gdy inny pojazd zatrzymał się z przeciwnej strony przejścia dla pieszych to na nie wtargnęła. Świadczy za tym również charakter uszkodzeń w pojeździe obwinionej. Sąd uznał zeznania funkcjonariuszy policji za logiczne i konsekwentne.

Z kolei przesłuchany świadek A. K. (2), kierowca pojazdu, który zatrzymał się przed przejściem dla pieszych , jadąc z kierunku przeciwnego dla obwinionej, zeznał , że piesza która stała z jego prawej strony nie weszła na przejście dla pieszych. Natomiast kątem oka zauważył inną pieszą , która też nie przeszła a zatrzymał się pojazd koloru(...) i z boku z jedni czy spoza jezdni widział wstającą kobietę, którą była J. N. . Twierdziła ,że nic się nie stało , bo była w drodze do przychodni.

(d. zeznania A. K. k.63-63v,35-36)

Z relacji świadka A. K. wynika , że obwiniona zatrzymała pojazd się mniej więcej na środku przejścia dla pieszych ,gdy nastąpiło potrącenie. Samego momentu wejścia na przejście pieszej J. N. jednak nie widział . Odnośnie n/n pieszej , która miała znajdować się po jego prawej stronie podał niespójne okoliczności. Na rozprawie zaprzeczył by n/n piesza weszła na przejścia dla pieszych , jednocześnie potwierdził odczytane , złożone przez siebie wcześniej zeznania , z których wynika, że jednak weszła na przejście dla pieszych, i zaprzestała dalej przechodzić. Pamiętał , że po potrąceniu J. N. razem tj. również z n/n pieszą próbowali pomóc potrąconej. W tych okolicznościach pojawiły się uzasadnione wątpliwości dowodowe, czy poza zatrzymaniem pojazdu przez A. K. , czy n/n piesza w ogóle weszła na przejście dla pieszych . Nie pamiętała tego również J. N. (1).

Rozbieżności w wersjach podawanych przez obwinioną , jak i pokrzywdzoną J. N. dotyczą miejsca położenia pieszej po potrąceniu , gdzie obwiniona twierdziła , że piesza znajdowała się na jezdni , a pokrzywdzona , że na chodniku.

W sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków i kolizji drogowych w osobie W. R. (2), który nie potwierdził przyczynienia się obwinionej I. K. do zaistnienia zarzucanych jej , pozaprawnych zachowań na drodze.

Pojazd obwinionej m-ki O. (...) wjechał na oznakowane przejście dla pieszych , o szerokości około 4,5metra , które jest usytuowane na łuku drogi w lewo. W miejscu tym lewy pas ruchu miał szerokość 3,5 metra ,a prawy , którym poruszała się obwiniona 3.om. Po obydwu stronach jezdni znajdowały się chodniki , o nawierzchni z kostki brukowej , a zejście z chodników na przejście dla pieszych było na poziomie do wysokości nawierzchni jezdni. W miejscu zdarzenia obowiązywało ograniczenie prędkości do 40km/h. Nie ujawniono żadnych śladów kół pojazdu czy śladów obuwia pieszej ani odłamków z pojazdu. Pojazd obwinionej m-ki O. (...) nr rej. (...) nosił ślady kontaktu z przeszkodą na przedniej części prawego boku nadwozia. Były to ślady otarć zanieczyszczeń zlokalizowane na przednim prawym błotniku od tylnej części przedniego prawego nadkola do obszaru przednich prawych drzwi. Piesza J. N. (1) doznała stłuczenia twarzoczaszki , a uskarżała się na uderzenie w łokieć lewej ręki. Z ustaleń biegłego wynika , że piesza bezpośrednio przed potrąceniem , jak i w chwili pierwszego kontaktu znajdowała się po prawej stronie samochodu O. na obszarze tylnej części przedniego prawego nadkola. Piesza zamierzała przejść na lewą stronę względem jadącego pojazdu m-ki O. i zwrócona była przodem do pojazdu O.. Przed przejściem dla pieszych po prawej stronie jezdni znajdował się obszar o nawierzchni gruntowej , gdzie nie stwierdzono śladów by pojazd O. przed przejściem dla pieszych zjechał z jezdni. Bezpośrednio przed potrąceniem i w chwili pierwszego kontaktu z pieszą, znajdowała się około 1,0m za przednią krawędzią pojazdu , po jego prawej stronie. Według biegłego nie można wykluczyć miejsca położenia pieszej po jej potrąceniu , rozbieżnie wskazywanych przez obwinioną , że piesza leżała na jezdni oraz przez pieszą , że na chodniku. Do analizy prędkości poruszania się pieszej biegły sądowy przyjął prędkość w przedziale 0,9-1,4m/s. Za nim nastąpiło potrącenie pieszej, inny pojazd, jadący z przeciwnego kierunku zatrzymał się przed przejściem dla pieszych .Biegły przyjął , że kierująca pojazdem O. mogła przejechać po jezdni przez przejście dla pieszych pod warunkiem ustąpienia pierwszeństwa pieszej .Zdaniem Sądu, brak jest dowodów na to , że inna piesza stojąca przed przejściem dla pieszych ,patrzac od strony kierującej pojazdem O. , po jej lewej stronie, by w ogóle na nie weszła , skoro zaprzeczył , następnie nie był tego pewien kierujący pojazdem , który się zatrzymał przed przejściem ,świadek A. K. (2).

Analiza przez biegłego odcinka drogi niezbędnej do zatrzymania pojazdu obwinionej ,w zależności od miejsca potrącenia pieszej , prowadzi do ustalenia , że jeżeli do potrącenia pieszej doszło przy prawej krawędzi jezdni ,to do zatrzymania pojazdu O. potrzebny był odcinek 5,5metra. Wykluczył by piesza stała w deklarowanej prze nią odległości 15cm od krawędzi jezdni , bo nie nastąpiłoby jej potrącenie. Musiała się wychylić kub wykonać ruch w kierunku pojazdu. Gdyby potrącenie miało miejsce na prawym pasie ruchu , około 0,5metra od prawej krawędzi jezdni, to odcinek do zatrzymania pojazdu wynosił 14,5metra.Analiza materiału dowodowego przeprowadzona przez zbiegłego doprowadziła do wnioskowania , że zachowanie pieszej mogło polegać na tym , że szła w kierunku przejścia dla pieszych i dochodziła do prawej krawędzi jezdni lub wchodziła na przejście dla pieszych i przekroczyła jezdni z prawej na lewą stronę, co skutkowało podjęciem działań obronnych przez kierująca pojazdem m-ki O.. Biegły prędkość dojazdową pojazdu O. do przejścia dla pieszych ,wyliczył na około 28km/h ,a prędkość bezpośrednio przed potrąceniem na około 26km/h lub w zależności od przyjętej wersji zdarzenia prędkość ta mogła być nawet rzędu 13,4km/h , podczas gdy prędkość dopuszczalna administracyjnie w tym miejscu wynosi 40km/h. W tych warunkach do zatrzymania pojazdu m-ki O. był potrzebny odcinek znacznie dłuży niż ten , którym dysponowała obwiniona, by uniknąć potrącenia pieszej. Obwiniona kierująca pojazdem m-ki O. (...) nie miała możliwości uniknięcia potrącenia poprzez podjęcie skutecznych i bezpiecznych manewrów obronnych. Takie zachowanie pieszej uczestniczki potrącenia wypełniało kryterium nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu pojazdowi O. i wtargnięcia pod nadjeżdżający samochód obwinionej, skutkowało potrąceniem pieszej i było bezpośrednią przyczyną zaistniałego potrącenia .

(d. opinia biegłego k.77-94,zeznania biegłego k.98-99)

W ocenie Sądu opinia biegłego jest kompleksowa , rzetelna i zasługuje na podzielenie.

W przedmiotowej sprawie brak jest dowodów na to by sposób jazdy obwinionej w dniu 15.12.2016r. stanowił o naruszeniu zarzucanych jej przepisów z art. 86§1kw w zw. z art. 26ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Dotyczy to zarówno zarzutu nieustąpienia pierwszeństwa n/n /pieszej , która są wątpliwości , czy znajdowała się na przejściu dla pieszych , czy w ogóle na nie nie weszła . Jak i zarzutu nieustąpienia pierwszeństwa pieszej J. N. , która uległa potrąceniu , lecz jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń nie za sprawą zawinonego zachowania obwinionej.

W tych warunkach Sąd orzekł o uniewinnieniu obwinionej od stawianego zarzutu, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.